

مبانی برنامه‌نویسی

(۱۱-۱۳-۱۳۹۱)

جلسه‌ی بیستم

دانشگاه شهید بهشتی

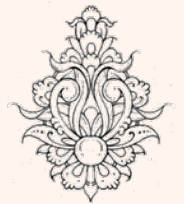
پاییز ۱۳۹۱

دانشکده‌ی مهندسی برق و کامپیوتر

احمد محمودی ازناوه

فهرست مطالب

- ارسال پارامتر از طریق مقدار
- محدودی اعتبار متغیرها
- متغیرهای محلی و سراسری
- متغیرهای ایستا
- تابع inline
- Function overloading

سی تولید منو

```
void displayMenu();
int getChoice();
void computeFees(char, double, int);
const double ADULT_RATE = 40.00, SENIOR_RATE = 30.00,
CHILD_RATE = 20.00;
int main(){
    int choice, // Holds the user's menu choice
    months; // Number of months being paid
    do{
        displayMenu();
        choice = getChoice(); // Assign choice
        // to it by the getChoice function.
        if (choice != 4){
            cout << "For how many months? ";
            cin >> months;
            switch (choice){
                case 1: computeFees('A', ADULT_RATE, months);
                    break;
                case 2: computeFees('C', CHILD_RATE, months);
                    break;
                case 3: computeFees('S', SENIOR_RATE, months);
            }
        }
    } while (choice != 4);
    return 0;
}
```

```
void displayMenu()
{
    cout << "\n\tHealth Club Membership Menu\n\n";
    cout << "1. Standard Adult Membership\n";
    cout << "2. Child Membership\n";
    cout << "3. Senior Citizen Membership\n";
    cout << "4. Quit the Program\n\n";
}
```

```
int getChoice()
{
    int choice;
    cin >> choice;
    while (choice < 1 || choice > 4)
        { cout << "The only valid choices are 1-4. Please re-enter. ";
          cin >> choice;
        }
    return choice;
}
```

```
void computeFees(char memberType, double rate, int months){
    cout << endl
        << "Membership Type : " << memberType << endl
        << "Monthly rate $" << rate << endl
        << "Number of months: " << months << endl
        << "Total charges : $" << (rate * months)
        << endl << endl;
}
```

```
Health Club Membership Menu
1. Standard Adult Membership
2. Child Membership
3. Senior Citizen Membership
4. Quit the Program

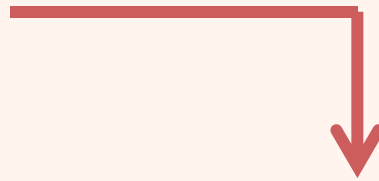
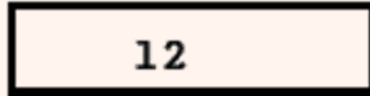
1
For how many months? 2

Membership Type : A
Monthly rate $40
Number of months: 2
Total charges : $80
```

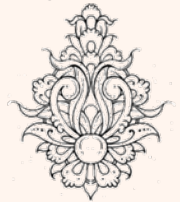
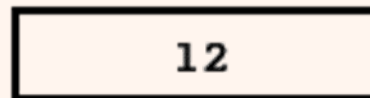
هنگامی که کاربر انتخابی خاص از منو داشته باشد تابع متناظر اجرا می شود

- هنگامی که آرگومانی به تابع از طریق مقدار ارسال می‌گردد، در اصل یک کپی از آرگومان ایجاد می‌گردد و فرآیندها به روی کپی صورت می‌پذیرد.
- تغییرات به روی کپی یا همان پارامترها، اثری به روی مقدار اصلی نخواهد داشت.

Original Argument
(in its memory location)

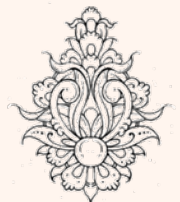
Function Parameter
(in its memory location)

مثال

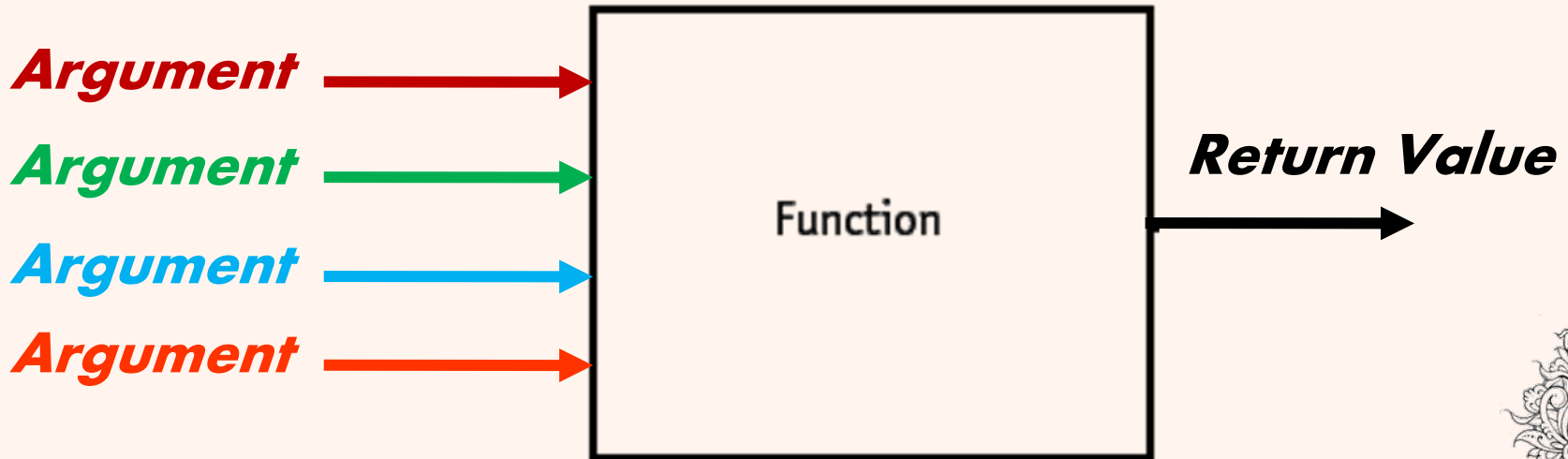
```
void func1(double, int); // Function prototype
int main()
{
int x = 0;
double y = 1.5;
cout << x << " " << y << endl;
func1(y, x);
cout << x << " " << y << endl;
return 0;
}
void func1(double a, int b)
{
cout << a << " " << b << endl;
a = 0.0;
b = 10;
cout << a << " " << b << endl;
}
```

```
0 1.5
1.5 0
0 10
0 1.5
```

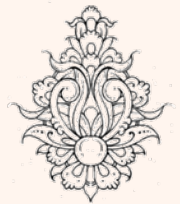

مقدار فروجی

- یک تابع را سیستمی در نظر بگیرید که دارای چندین کانال ورودی و تنها یک کانال فروجی است:

تابع تنها یک مقدار فروجی دارد

- مقدار بازگشتی را می‌توان به صورت معمولی در عبارات ریاضی استفاده نمود:

```
result = square (number);
```

20

```
int square (int number)
{
```

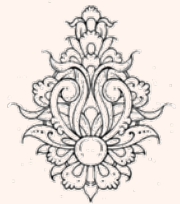
```
    return number * number;
```

```
}
```

400

```
if (square(number) > 100)
    cout << "big square\n";
```

```
sum = 1000 + square(number);
```


مقدار بازگشتی Boolean

Returning a Boolean Value

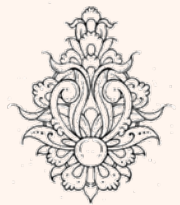
- مقدار بازگشتی تابع می‌تواند از جنس درست یا نادرست باشد که معمولاً برای بررسی حالات مختلف در برنامه از آن استفاده می‌شود.

```
// Function prototype
bool isEven(int);
```

```
int main()
{
    int val;
    cout << "Enter an integer and I will tell you ";
    cout << "if it is even or odd: ";
    cin >> val;
    if (isEven(val))
        cout << val << " is even.\n";
    else
        cout << val << " is odd.\n";
    return 0;
}
```

```
Enter an integer and I will tell you if it is even or odd: 67
67 is odd.
```

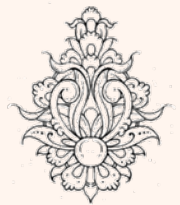
```
bool isEven(int number)
{
    if (number % 2)
        return false; // The number is odd if there's a remainder.
    else
        return true; // Otherwise, the number is even.
}
```


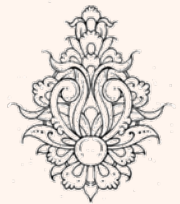
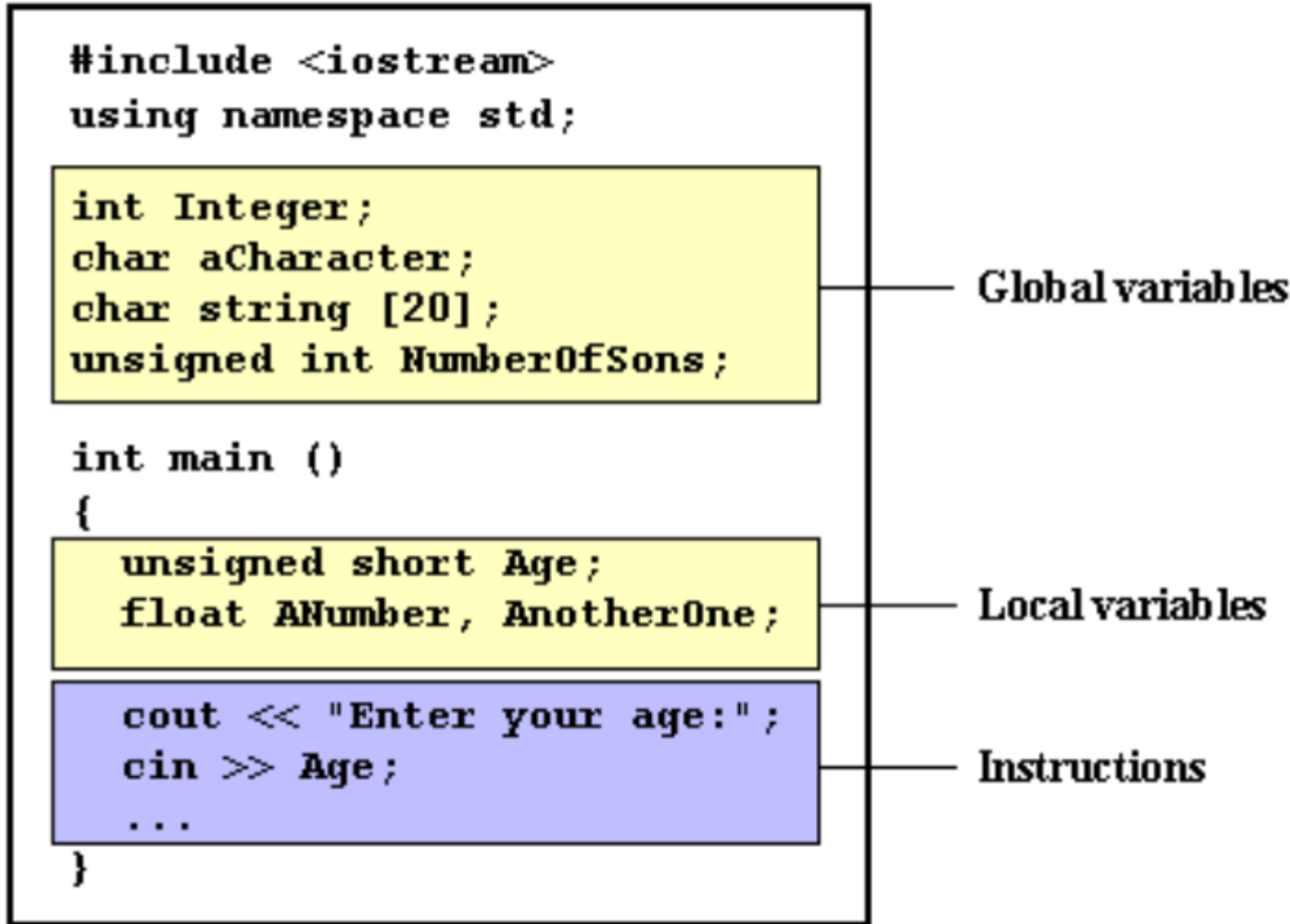

محدوده‌ی اعتبار متغیرها

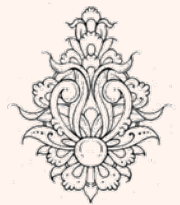
- متغیرهای محلی (**Local**): در درون یک بلوک تعریف می‌شوند و حوزه اعتبار و طول عمرشان از ابتدا تا انتهای بلوکی است که در آن تعریف شده‌اند.
- متغیرهای سراسری (**Global**): متغیرهایی هستند که در خارج از بلوک و توابع تعریف می‌شوند و حوزه و طول عمر این دست متغیرها از هنگام تعریف تا انتهای برنامه است.
- محل تعریف «**متغیر سراسری**» قبل از تابع main است.
- به صورت کلی هنگامی از متغیرهای سراسری استفاده می‌شود که توابع نیاز به یک متغیر مشترک داشته باشند.

محدوده‌ی اعتبار متغیرها

- متغیرهای محلی داخل یک بلوک تعریف می‌شوند و در داخل بلوک قابل دسترسی‌اند.
- بدنه‌ی یک تابع یک بلوک محسوب می‌شود و متغیرهای تعریف شده در تابع، متغیرهای محلی آن تابع هستند.
- پارامترهای تابع نیز برای تابع متغیر محلی خواهند بود.

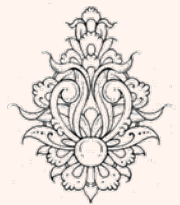


```
void anotherFunction(); // Function prototype

int main()
{
    int num = 1; // Local variable
    cout << "In main, num is " << num << endl;
    anotherFunction();
    cout << "Back in main, num is still " << num << endl;
    return 0;
}

void anotherFunction()
{
    int num = 20; // Local variable
    cout << "In anotherFunction, num is " << num << endl;
}
```

```
In main, num is 1
In anotherFunction, num is 20
Back in main, num is still 1
```


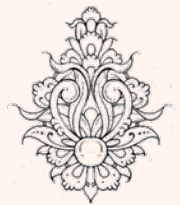
- به صورت پیش فرض متغیر سراسری با صفر مقداردهی می‌گردد.

```
#include <iostream>
using namespace std;

int globalNum;

int main()
{
    cout << "globalNum is " << globalNum << endl;
    return 0;
}
```

globalNum is 0

متغیر سراسری و محلی هم‌نام

- اگر تابعی متغیر محلی و سراسری هم‌نام داشته باشد، تنها متغیر محلی توسط تابع دیده می‌شود.

```
// Function prototypes
void A();
void B();

int num = 10; // Global variable

int main()
{
cout << "\nIn main, the value of
A();
B();
cout << "\nBack in main, the value of num is: " << num << endl;
return 0;
}
```

```
void A()
{ int num = 100; // Local variable
cout << "\nThere value of num is: " << num;
}

void B()
{ int num = 200; // Local variable
cout << "\nThere value of num is: " << num;
}
```

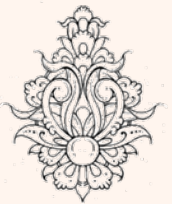
```
In main, the value of num is: 10
There value of num is: 100
There value of num is: 200
Back in main, the value of num is: 10
```


Scope های تودرتو و موازی

```
void f();
void g();
int x = 11;
int main()
{
    int x = 22;
    {
        int x = 33;
        cout << "In block inside main(): x = " << x << endl;
    }
    cout << "In main(): x = " << x << endl;
    cout << "In main(): ::x = " << ::x << endl;
    f();
    g();
} // end scope of main()
void f()
{
    int x = 44;
    cout << "In f(): x = " << x << endl;
} // end scope of f()
void g()
{
    cout << "In g(): x = " << x << endl;
}
```

```
In block inside main(): x = 33
In main(): x = 22
In main(): ::x = 11
In f(): x = 44
In g(): x = 11
```

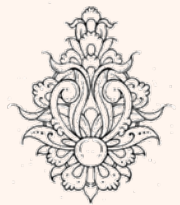

Scope های تودرتو و موازی (ادامه...)

- هر متغیر تنها در محدوده‌ی خویش معتبر است.
- مقدار هر متغیر سراسری با تعریف در محدوده‌ی جدید **override** می‌گردد.

استفاده از اپراتور :: باعث می‌شود متغیر global نشان داده شود .

Scope resolution operator

متغیرهای محلی ایستا

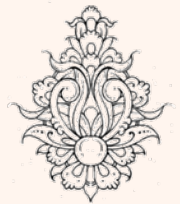
Static Local Variables

- اگر یک تابع در جریان فراخوانی بیش از یک بار فراخوانی شود، متغیرهای محلی استفاده شده در هر بار فراخوانی ایجاد و از میان می‌روند.

```
// Function prototype
void showLocal();
int main()
{
    showLocal();
    showLocal();
    return 0;
}
void showLocal()
{
    int localNum = 5; // Local variable

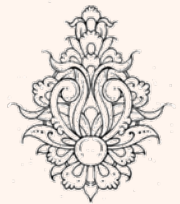
    cout << "localNum is " << localNum << endl;
    localNum = 99;
}
```

```
localNum is 5
localNum is 5
```


متغیرهای محلی ایستا

- اگر بخواهیم در جریان فراخوانی تابع مقدار متغیر محلی از آخرین فراخوانی به خاطر سپرده شود و متغیر مذکور از میان نرود از متغیر **ایستا** استفاده می‌کنیم.
- هنگامی که لازم باشد یک متغیر محلی مقدار قبلی خود را حفظ کرده، در فراخوانی بعدی بتوان از آن استفاده کرد، متغیر را **ایستا** تعریف می‌کنیم.
- طول عمر متغیر **ایستا** تا انتهای برنامه است.
- به صورت پیش‌فرض مقدار متغیر **ایستا** با صفر مقداردهی اولیه می‌شود.
- کاربر می‌تواند متغیر **ایستا** را با مقداری غیرصفر مقداردهی اولیه نماید.

متغیر ایستا (مثال)

```
#include <iostream>
using namespace std;

// Function prototype
void showStatic();

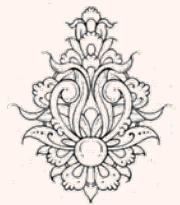
int main()
{
    for (int count = 0; count < 5; count++)
        showStatic();
    return 0;
}

void showStatic()
{
    static int statNum; // Static local variable

    cout << "statNum is " << statNum << endl;
    statNum++;
}
```

```
statNum is 0
statNum is 1
statNum is 2
statNum is 3
statNum is 4
```

متغیر ایستا

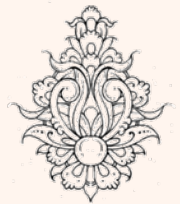
متغیر ایستا (مثال)

```
statNum is 5
statNum is 6
statNum is 7
statNum is 8
statNum is 9
```

```
// Function prototype
void showStatic();
int main()
{
    for (int count = 0; count < 5; count++)
        showStatic();
    return 0;
}

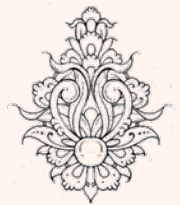
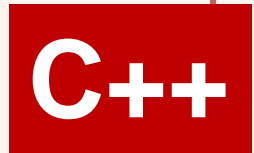
void showStatic()
{
    static int statNum=5; // Static local variable

    cout << "statNum is " << statNum << endl;
    statNum++;
}
```


آرگومان‌های پیش‌فرض

- چنانچه برای یک تابع آرگومان‌های پیش‌فرض تعریف شود، در صورت عدم ارسال آرگومان، آرگومان‌های پیش‌فرض مورد استفاده قرار می‌گیرند.

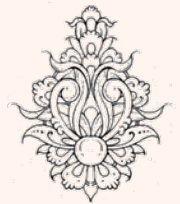
آرگومان‌های پیش فرض

```
// default values in functions
#include <iostream>
using namespace std;

int divide (int a, int b=2)
{
    int r;
    r=a/b;
    return (r);
}

int main ()
{
    cout << divide (12);
    cout << endl;
    cout << divide (20,4);
    return 0;
}
```

6
5

مثال

```
// Function prototype with default arguments
```

```
void displayStars(int = 10, int = 1);
```

```
int main()
```

```
{  
displayStars();
```

Uses default values of 10 and 1 for cols and rows

```
cout << endl;
```

```
displayStars(5);
```

Uses 5 for cols and default value of 1 for rows

```
cout << endl;
```

```
displayStars(7, 3);
```

Uses 7 for cols and 3 for rows (no default values)

```
return 0;
```

```
}
```

```
void displayStars(int cols, int rows)
```

```
{
```

```
for (int down = 0; down < rows; down++)
```

```
{
```

```
for (int across = 0; across < cols; across++)
```

```
cout << '*';
```

```
cout << endl;
```

```
}
```

```
}
```

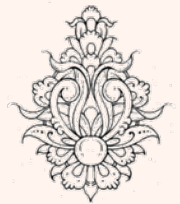
```
*****
```

```
*****
```

```
*****
```

```
*****
```

```
*****
```


- دو یا تعداد بیشتری تابع هم‌نام که به لحاظ آرگومان‌های ورودی (تعداد و نوع) متفاوت باشند را overload شده می‌نامند.
- در جریان فراخوانی، هر زمان پارامترهای ورودی تابع با آرگومان‌های یکی از توابع هم‌نام باشد، تابع متناظر فراخوانی می‌شود.

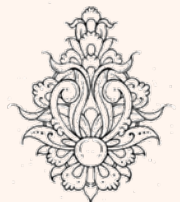
```
int main()
{
int userInt;
double userReal;

cout << "Enter an integer and a floating-point value: ";
cin >> userInt >> userReal;
cout << "Here are their squares: ";
cout << square(userInt) << " and " << square(userReal) << endl;
return 0;
}
```

```
Enter an integer and a floating-point value: 7 5.6
Here are their squares: 49 and 31.36
```

```
int square(int number)
{
return number * number;
}

double square(double number)
{
return number * number;
}
```


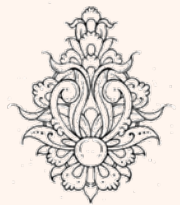
```
#include <iostream>
using namespace std;

int operate (int a, int b)
{
    return (a*b);
}

float operate (float a, float b)
{
    return (a/b);
}

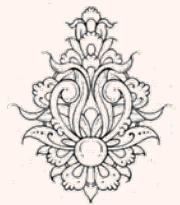
int main ()
{
    int x=5,y=2;
    float n=5.0,m=2.0;
    cout << operate (x,y);
    cout << "\n";
    cout << operate (n,m);
    cout << "\n";
    return 0;
}
```

10
2.5

- بر اساس پارامترهای ورودی **overloading** صورت می‌پذیرد.
- کامپایلر بر اساس نوع آرگومان بازگشتی تفاوتی مابین توابع قایل نیست.

```
int square(int)  
double square(int)
```


- در فراخوانی تابع همواره مراحمی باید انجام شود که هم زمان بر است و هم به حافظه‌ی بیشتری جهت فراخوانی نیاز دارد.
- مراحمی چون ارسال آرگومان‌های ورودی، در نظر گرفتن فضا برای متغیرهای محلی و... وجود دارد.
- در برخی موارد بهتر است برای به دست آوردن بازده بیشتر از انجام چنین مراحمی جلوگیری شود.
- در این گونه موارد با قرار دادن کلمه‌ی کلیدی **inline**، کامپایلر بدنه‌ی تابع را به جای فراخوانی، در برنامه‌ی اصلی قرار می‌دهد.

inline تابع

```
inline int cube(int x)
{ // returns cube of x:
  return x*x*x;
}
```

```
int main()
{ // tests the cube() function:
  cout << cube(4) << endl;
  int x, y;
  cin >> x;
  y = cube(2*x-3);
}
```

```
int main()
{ // tests the cube() function:
  cout << (4)*(4)*(4) << endl;
  int x, y;
  cin >> x;
  y = (2*x-3)*(2*x-3)*(2*x-3);
}
```

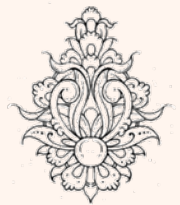
توسط کامپایلر این گونه در نظر گرفته می شود

• چه تابعی را بهتر است **inline** در نظر گرفت؟

تابعی که کوچک و معاسباتی در حد چند خط باشد را بهتر است **inline** در نظر بگیرید، زیرا **overhead** فرافرونی تابع برای این دست توابع کوچک که میزان فرافرونی زیادی نیز در برنامه دارند بالاست.

لزوماً استفاده از **inline** برای هر تابعی بازده را افزایش نخواهد داد، می‌تواند سبب کاهش بازده نیز گردد.

- به صورت معمول، هنگامی که تابعی فراخوانی می‌شود، آرگومان‌های ورودی به صورت ارسال از طریق مقدار در نظر گرفته می‌شوند.
- در این حالت یک کپی از مقادیر گرفته شده، فرآیندها به روی کپی مورد نظر اعمال می‌گردند.
- در بسیاری موارد هنگامی که مقادیر ارسال‌شده دارای حجم بالا باشند، کپی به حافظه‌ی زیادی نیاز دارد و مقرون به صرفه نیست.

راه حل ارسال از طریق ارجاع

- متغیر ارجاعی نام دیگری برای متغیر اصلی است.
  - به همین علت هر تغییری که به روی متغیر ارجاعی اعمال گردد، متغیر اصلی نیز تغییر خواهد کرد.
  - در مواردی که نیاز باشد تغییرات به روی متغیر اصلی نیز صورت پذیرد آرگومان‌های تابع را به صورت «ارجاع» در نظر می‌گیریم.
- مثال: تابعی که دو عدد را جابه‌جا می‌کند.

ارسال با ارجاع (ادامه...)

Ampersand

- متغیر ارجاعی همانند متغیر معمولی تعریف می‌شود و تنها یک «&» برای نشان دادن نوع ارجاع در نظر گرفته می‌شود.

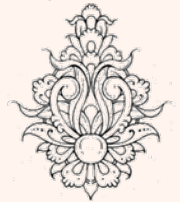
```
void doubleNum(int &refVar)
{
    refVar *= 2;
}
```

متغیر *refVar* یک رفرنس به *int* خواهد بود

prototype

```
void doubleNum(int &);
```

```
void doubleNum(int&);
```


ارسال با ارجاع (مثال)

```
// Function prototype. The parameter is a reference variable.
```

```
void doubleNum(int&);
```

```
int main()
```

```
{
```

```
int value = 4;
```

```
cout << "In main, value is " << value << endl;
```

```
cout << "Now calling doubleNum..." << endl;
```

```
doubleNum(value);
```

```
cout << "Now back in main, value is " << value << endl;
```

```
return 0;
```

```
}
```

هنگامی که با متغیر ارجاعی کار می‌کنیم فرآیند به روی متغیری که با آن ارجاع می‌شود صورت می‌گیرد

Original Argument

4

Reference Variable

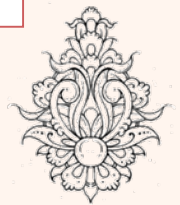
```
void doubleNum (int& refVar)
```

```
{
```

```
refVar *= 2;
```

```
}
```

```
In main, value is 4
Now calling doubleNum...
Now back in main, value is 8
```

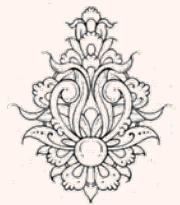

ارسال با ارجاع (مثال)

```
void doubleNum(int&);  
void getNum(int&);  
int main()  
{  
    int value=0;  
    getNum(value);  
    doubleNum(value);  
    cout << "That value doubled is " << value << endl;  
    return 0;  
}
```

```
Enter a number: 45  
That value doubled is 90
```

```
void getNum(int& userNum)  
{  
    cout << "Enter a number: ";  
    cin >> userNum;  
}  
void doubleNum (int& refVar)  
{  
    refVar *= 2;  
}
```


ارسال با ارجاع (نکات)

- تنها «متغیرها» از طریق ارجاع می‌توانند ارسال گردند.
- ارسال عبارات و ثابت‌ها از طریق ارجاع برنامه را با خطا مواجه می‌کند.

```
doubleNum(5);           // Error  
doubleNum(value + 10); // Error
```

- به دلیل تخییر متغیر خارج از تابع هنگام ارسال از طریق ارجاع، این پتانسیل به برنامه داده می‌شود که به صورت سهوی مقادیر تخییر یابد.

